

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/126/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209577
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414209577.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci navrhovateľky G. V., P. XX.XX.XXXX, X.. Y. A. XX, XXX XX X. Y., štátna občianka SR, v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti odporcovi Pohotovosť, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o návrhu navrhovateľa na zaplatenie sumy vo výške 2724,- € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 2724,- €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 2724,- € od 27.7.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 621,10 €, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.07.2014 domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej sumu vo výške 2724,-€ s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. V návrhu navrhovateľka uviedla, že dňa 23.06.2010 došlo na základe Zmluvy o úvere č. 609500178 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľovi zo strany odporcu vo výške 800,-€. Odplata bola v zmluve dohodnutá na sumu 772,- €, ktorú sa navrhovateľ zaviazal zaplatiť v 12-tich mesačných splátkach, počnúc dňom 15.07.2010. Navrhovateľka použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok predstavuje 96,50 %, ktorý navrhovateľ považuje za dojednaný neplatne pre jeho rozpor s dobrými mravmi. V ďalšom navrhovateľ poukázal na to, že na predmetný zmluvný vzťah by sa mali aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov platného v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zmluva neobsahovala podstatné obligatórne náležitosti, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, úrokovú sadzbu a termín konečnej splatnosti úveru, preto mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny vo výške 800,- € a nemal nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Navrhovateľka uvedením do omylu zo strany odporcu uhradila na jeho účet sumu vo výške 3524,- €, tzn. o 2724,- € viac, než mal odporca nárok. Preto v rozsahu sumy 2724,- € došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu, ktoré žiada navrhovateľka návrhom vydať. Odporca napriek výzve navrhovateľky dlžnú sumu nevrátil, preto si navrhovateľka uplatnila návrhom okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania od 26.07.2014, teda odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné vrátenie dlžnej sumy.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Navrhovateľ plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. V ďalšom odporca poukázal na to, že legitímnosťou všetkých zmluvných podmienok

Zmluvy o úvere č. 609500178 ako celku sa už prejudiciálne zaoberal v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd v Bratislave, preto sa jedná v danej veci o prekážku veci už rozhodnutej (res iudicata). Takéto plnenie preto nemožno podľa názoru odporcu považovať za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C/126/2014-26 zo dňa 22.10.2014 tak, že mu vyhovel v celom rozsahu. Voči predmetnému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca a odvolací súd uznesením č.k. 14Co/39/2015-70 zo dňa 25.11.2015 rozhodnutie tunajšieho súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, a to výsluchom navrhovateľky, oboznámením zmluvy o úvere zo dňa 23.06.2010, prehľadom splátok poukázaných na úver, spisom rozhodcovského súdu, rozhodcovskou zmluvou, potvrdením zamestnávateľa navrhovateľky ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľka uzatvorila s odporcom dňa 23.06.2010 Zmluvu o úvere č.609500178, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľke sumu vo výške 800,-€, ktorú sa navrhovateľka zaviazala vrátiť odporcovi v 12-tich mesačných splátkach vo výške 131,-€ počnúc dňom 15.07.2010. Podľa prehľadu splátok poukázaných navrhovateľkou odporcovi, navrhovateľka celkovo na úver zaplatila čiastku vo výške 3 524,-€, a to počnúc prvou splátkou dňa 15.07.2010 vo výške 131,- € a poslednou splátkou dňa 18.03.2013 vo výške 3000,- €.

Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 08239/11 zo dňa 30.08.2011 uložil Stály rozhodcovský súd navrhovateľke povinnosť zaplatiť odporcovi sumu vo výške 1292,91 € spolu s 0,25% zmenkovým úrokom denne zo sumy 1292,91 € od 1.4.2011 do zaplataenia a zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1292,91 € od 23.05.2011 do zaplataenia. Predmetný rozsudok rozhodcovského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2011.

Navrhovateľka v konaní pred súdom uviedla, že si brala úver od odporcu na opravu auta, ktoré sa jej pokazilo. Obchodnej zástupkyňi pri podpise zmluvy povedala, že si peniaze berie na opravu auta, preto nevie z akého dôvodu bola v zmluve zaškrtnutá kolónka, že si ich berie za účelom výkonu zamestnania. Toto si v zmluve nevšimla. V tom čase pracovala u zamestnávateľa, príjem z inej činnosti nemala.

Z potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka bola u nich v čase podpisu zmluvy zamestnaná.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v čase rozhodnom pre posúdenie veci, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení rozhodnom pre posúdenie veci, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení rozhodnom pre posúdenie veci, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočíta na základe údajov platných v čase uzatvorenia a zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení rozhodnom pre posúdenie vecí, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka, účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Pred začatím pojednávania súd skúmal, či sú splnené v danej veci podmienky konania, okrem iného sa zaoberal aj vznesenou námietkou odporcu, že v danej veci sa jedná o prekážku veci rozsúdenej, nakoľko vo veci rozhodoval už Stály rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. SR 08239/11 zo dňa 30.08.2011 a dospel k záveru, že jeho námietka nie je dôvodná. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých účastníkov konania. V danom prípade ide síce o rovnaký okruh účastníkov konania (pričom účastníci konania vystupujú v konaniach v rôznych procesných postaveniach - v tomto prípade navrhovateľka v konaní pred Stálym rozhodcovským súdom vystupovala v pozícii odporcu), avšak nejde o totožný predmet konania. V konaní pred stálym rozhodcovským súdom si uplatňoval navrhovateľ nárok plynúci zo zmluvy o úvere, pričom v tomto súdnom konaní si navrhovateľka (spotrebiteľ) uplatňuje svoj nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť s tým, že odporca získal od navrhovateľky majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu. Súd podporne poukazuje aj na tú skutočnosť, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu bol vydaný na podklade rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola dojednaná platným spôsobom. Pritom len platná rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania. V danom prípade bola rozhodcovská doložka dojednaná síce na osobitnej listine, avšak na vopred pripravenom formulári, ktorého znenie nemala navrhovateľka ako spotrebiteľ možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť. Na neprijateľnom charaktere tejto zmluvnej podmienky nič nemení ani ten fakt, že jej obsah umožňoval alternatívnu voľbu medzi právomocou rozhodcovského a všeobecného súdu, nakoľko táto voľba prislúchala iba schvaľujúcej strane a nie je ju možné následne zmeniť. Takáto voľba právomoci je preto iba formálna a iluzórna, pričom tento záver konštatoval vo svojich rozhodnutiach niekoľkokrát aj Najvyšší súd SR (napr. 5Cdo 44/2013, 6ECdo 184/2013, 3Cdo 13/2013). Najvyšší súd zaujal závery v množstve svojich rozhodnutí, v ktorých konštatoval, že takáto rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ktorá v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach, pretože od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Pokiaľ je rozhodcovská doložka absolútne neplatná, na takúto rozhodcovskú doložku sa hľadí tak, ako keby nebola nikdy urobená. Na dôvod zakladajúci

absolútnu neplatnosť právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (ex offa). Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažoval námietku odporcu v tom smere, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08239/11 zo dňa 30.08.2011 zakladá pre toto konanie prekážku rozsúdenej veci za dôvodnú a neprihliadal na ňu.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v celom rozsahu. Prejudiciálne sa súd zaoberal právnym základom nároku navrhovateľky z titulu posúdenia charakteru právneho vzťahu, z ktorého malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia. Súd sa stotožnil s názorom navrhovateľky, že dňa 23.06.2010 uzatvorila s odporcom spotrebiteľskú zmluvu, a to konkrétne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Zo znenia §-u 1 ods. 1 predmetného zákona vyplýva, že spotrebiteľským úverom je aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď odporca poskytol navrhovateľke peňažné prostriedky ich reálnym odovzdaním v hotovosti. Navrhovateľka pritom vystupovala v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorej bol ponúknutý a poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a odporca vystupoval v zmluvnom vzťahu ako právnická osoba, ktorá ponúka a poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. K výhradám odporcu v tom smere, že predmetný úver nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko navrhovateľka v zmluve o úvere prehlásila, že predmetný úver si berie za účelom výkonu zamestnania, súd uvádza, že mu je vo všeobecnosti z jeho úradnej činnosti známe, že odporca pri uzatváraní zmlúv o úvere využíval prehlásenie spotrebiteľov o tom, že predmetný úver im je poskytovaný za účelom výkonu zamestnania, povolania, resp. podnikania, aby tak vylúčil aplikáciu zákonov na ochranu spotrebiteľa. Uvedená skutočnosť bola preukázaná aj v danom prípade výsluchom navrhovateľky, ktorá v konaní potvrdila, že si brala úver u odporcu za účelom realizovania svojich spotrebiteľských potrieb, nakoľko potrebovala peniaze na opravu auta. Taktiež z prehlásenia zamestnávateľa navrhovateľa v rozhodnom období súd zistil, že navrhovateľka v tom čase pracoval u neho na trvalý pracovný pomer. Uvedené konanie odporcu preto súd považoval za účelové.

V ďalšom preto súd pristúpil k prieskumu danej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení rozhodnom pre posúdenie veci a zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahovala obligatórne náležitosti zmluvy akými sú údaje o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov a pod. Zákon v čase podpisu úverovej zmluvy absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionoval jeho bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v zákone o spotrebiteľských úveroch pritom je, aby mal spotrebiteľ v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy všetky potrebné informácie k posúdeniu výhodnosti poskytovaného úveru. Na strane odporcu tak vznikol majetkový prospech v časti peňažných prostriedkov, ktoré prevzal od navrhovateľky nad hodnotu istiny. Z uvedeného dôvodu je preto správne tvrdenie navrhovateľky, že odporca nadobudol rozdiel medzi sumou, ktorú navrhovateľka za poskytnutý úver zaplatila a sumou, ktorá jej bola zo strany odporcu poskytnutá bez právneho dôvodu. Keďže vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odporca poskytol navrhovateľke celkovú sumu úveru 800,- € a navrhovateľka odporcovi celkovo na úver zaplatila sumu vo výške 3524,-€, preto došlo v rozsahu sumy 2724,-€ na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu. Z vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh navrhovateľky za dôvodný v celom rozsahu a preto mu vyhovel.

Navrhovateľka požadovala od odporcu zaplataenie aj úroku z omeškania, nakoľko odporca sa dostal do omeškania so zaplataením svojho splatného peňažného záväzku. Súd priznal navrhovateľke úrok z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na plnenie stanovenej vo výzve, ktorú adresovala navrhovateľka odporcovi, t. j. od 27.07.2014. Úrok z omeškania súd priznal v zákonnej výške v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. a na prechodné ustanovenie obsiahnuté v § 10c) tohto nariadenia, t.j. vo výške 8,15% ročne. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka požadovala priznať úrok z omeškania od dátumu 26.07.2014, teda deň pred uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie odporcu, súd návrh

navrhovateľa v tejto časti zamietol. Z predloženej výzvy na dobrovoľné splnenie povinnosti súd zistil, že navrhovateľka poskytla odporcovi na dobrovoľné splnenie povinnosti lehotu do 26.07.2014, teda odporca sa mohol dostať do omeškania až dňom nasledujúcim po márnom uplynutí tejto lehoty na plnenie, teda až odo dňa 27.07.2014.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods.1 OSP a priznal úspešnej navrhovateľke trovy konania vo výške trov právneho zastúpenia za päť úkonov právnej služby účtovaných v súlade s § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri výške jedného úkonu 111,21€ (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 22.10.2014, vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu odporcu, účasť na pojednávaní dňa 31.03.2015). Z úkonu za rok 2016 súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľky aj DPH, nakoľko z predloženého osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty vyplýva, že JUDr. Peter Rybár, s.r.o. sa stal platcom DPH od 01.01.2016. Celkove tak súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia vo výške 556,05 € + 3x režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 €, 1x režijný paušál za rok 2015 vo výške 8,39 € a 1x režijný paušál za rok 2016 vo výške 8,58 € + 20 % DPH z hodnoty úkonu za rok 2016 (111,21 + 8,58), teda trovy právneho zastúpenia celkom spolu 621,10 €. Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy konania za náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní a ani účtovanú náhradu za cestu na pojednávanie z Košíc do Žiaru nad Hronom, nakoľko tieto náklady súd nepovažuje za účelne a hospodárne vynaložené na bránenie práv navrhovateľky. Súd neupiera navrhovateľke právo na súdnu ochranu, je mu zrejmé, že bežný spotrebiteľ potrebuje aktívnu právnu podporu pri bránení svojich práv na súde, avšak poukazuje na to, že je mu súčasne z jeho úradnej činnosti známe, že v obvode tunajšieho súdu pôsobí niekoľko združení na ochranu práv spotrebiteľov a taktiež pôsobia právnické kancelárie, ktoré sa zaoberajú ochranou práv spotrebiteľov, preto sa súdu javí neúčelné a súčasne nehospodárne, aby spotrebiteľ splnomocňoval na ochranu svojich záujmov advokátsku kanceláriu, ktorej sídlo je vzdialené z obvodu tunajšieho súdu cca 200km (ako uvádza právny zástupca navrhovateľa v časovom meradle 200 min. cesta Košice - Žiar nad Hronom). Takto účtované trovy konania sa potom súdu javia nehospodárne a neúčelné, preto ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo cestou Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak
 - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.